

ת"ד 3611/08/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד אל-עגו

31 דצמבר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 3611-08-14 מדינת ישראל נ' אל-עגו

תד 326681/13

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מוחמד אל-עגו

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יניב ארקוס

ב"כ הנאשם: עו"ד קישאווי

הנאשם עצמו

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

הנאשם אשר לפניי מואשם כי נהג באופנוע ונסע בלוד ברחוב הנרייטה סולד שם פגע בהולכת רגל אשר חצתה את הכביש במעבר חצייה, כיון החצייה משמאל לימין.

תוצאת התאונה פציעה קשה וכמתואר בכתב האישום :

"שברים בחזה, שברים רבים בצלעות ימין ושמאל, שבר בחוליה 7 D שקובע באמצעות ניתוח וקונטוזה ראתית. הולכת הרגל עברה שיקום ממושך".

הצדדים הציגו בפניי הסדר טיעון חלקי בו התביעה הגבילה טיעונה העונשי למאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ואילו תקופת הפסילה הושארה לשיקול דעת בית המשפט.

התביעה טוענת למתחם עונשי שבין 40 חודשי פסילה לבין 6 שנות פסילה, כאשר מפנה לרף רשלנות גבוה וחומרת

עמוד 1

התוצאה ואילו הסנגור מבקש שלא לגזור על הנאשם עונש מאסר אלא להורות על ביצוע עונש של"צ בכמות גדולה של שעות (300 שעות).

בבואי לגזור העונש, בראש ובראשונה יש לבחון הערך המוגן.

בתאונה הנדונה בפניי, הערך המוגן הינו שמירת שלומם של עוברי דרך וחיי אדם.

הריני קובעת, כי מידת הפגיעה בערך המוגן הינה גבוהה.

לא אחת, השתמשו בתי המשפט בביטוי "מעבר החצייה כמבצרו של הולך הרגל."

להבדיל מנהג רכב אשר יש לו אלטרנטיבות שלא להשתמש ברכבו או לבחור בקלות יחסית, דרכים חלופיות - הולך הרגל הזקוק לחצות את הכביש - עושה זאת בדרך הקצרה, שהרי בחירת "מעקפים", הינה פעולה קשה לביצוע שעה שהמדובר בהולך רגל.

אמירה זו, תקפה שבעתיים, מקום שהולך הרגל הינו אדם מבוגר.

פעולות חינוכיות ואכיפתיות רבות נעשות כדי "לחנך" את הולך הרגל לחצות הכביש במעבר חצייה.

משסוף סוף נמצא הולך רגל מסוים במעבר חצייה, על זרועות האכיפה לסוגיהן לפעול בדרך שתעמיק הפנמת הנורמה ותשמור על חיי הולכי הרגל במעבר החצייה שאמור להיות מבצרים.

רמת הפגיעה בערך המוגן -

מלוא תיק החקירה הונח בפניי.

התביעה, מייחסת לנאשם רף רשלנות גבוה באשר מצביעה על כך שהולכת הרגל חצתה את הכביש משמאל לימין ולמעשה כבר חצתה את רובו של מעבר החצייה.

הסנגור, מפנה לליקוי בדוח הבוחן הקובע כי הייתה שמש בצד שמאל של הרוכב וכי אין התייחסות הבוחן לשאלת הסנור.

בחנתי דוח הבוחן, על פניו קיימים ליקויים של ממש בחקירה.

אין כל התייחסות לשאלת הסנור - למרות שטענה זו נשמעה מפי הנאשם בחקירתו ביום התאונה!

יתרה מזאת, אין כל ניסיון לקבוע נקודת אימפקט, מהירות חצייה או מהירות נהיגת הרוכב, עד כאן שיקולים לקולא.

במקביל, הנאשם סיפר כי הולכת הרגל סבה לאחור והחלה לחזור על עקבותיה, עניין אשר מאריך את משך שהותה במעבר החצייה ומגדיל לכאורה רשלנות הנאשם - אף לעניין זה, אין כל התייחסות בדוח הבוחן.

מדיניות משפטית נקוטה בידינו, כי שעה שטענה איננה נחקרת, על בית המשפט להניח לטובת הנאשם נסיבות קלות כפי

גרסתו שהרי לא נעשה ניסיון לבדוקה או להפריכה.

מכאן ואילך - לא אוכל לייחס רף רשלנות גבוה לנאשם בסוגיית החצייה.

מאידך, רף רשלנותו גבוה בסוגיית מהירותו.

המדובר בדרך עירונית, מקום בו מצויים הולכי רגל ויש לצפות נוכחותם.

לדברי הנאשם עצמו - נהג במהירות 50 קמ"ש שהיא המהירות המקסימלית המותרת.

דע עקא - בהתקרבו למעבר חצייה ומקל וחומר - שעה שטוען לסנור כלשהוא - עליו חובת להפחית משמעותית מהירות נהיגתו.

אשר לתוצאות התאונה-

בשיחה טלפונית - נמסר מפי הולכת הרגל כי חל שיפור במצבה והיום מתאפשרת לה יציאה מחוץ לבית בהיותה נזקקת להליכון וכן זקוקה לליווי על ידי מטפלת במשך כל השבוע וכל שעות היממה.

במקביל, הונחה בפניי חוות דעת רפואית של ד"ר פרבר - המתמחה ברפואה פיזיקאלית ושיקום, תעודה אשר הוכנה לצורך התיק האזרחי שדן בתביעת הנזיקין ובפרספקטיבה זו יש להתייחס לאמור במסמך.

בחנתי בתשומת לב מכלול קביעות הרופאה וכן התייחסותה למצב הרפואי הקודם.

נתתי דעתי לכך שבין השאר נכתב בחוות הדעת: "לא אוכל לקבוע דרגת נכותה ולחלק נכותה לפי סעיפי ליקוי - אוכל להתייחס רק לצרכים שנובעים מפגיעתה בתאונה ללא קשר למצבה הקודם".

אשר לפגיעה קוגניטיבית, נאמר כי סביר להניח חלק של הליקויים היו קיימים עוד לפני התאונה.

מכל האמור לעיל, ולנוכח תיעוד רפואי המעיד על אשפוזים, ניתוחים ואשפוז שיקומי אין מחלוקת כי המדובר בפגיעה ברמת חומרה גבוהה.

יודגש, כי הסנגור, בהגינותו, הסיר התנגדותו הראשונית לציטוט דברי הנפגעת שהושמעו בשיחה טלפונית וויתר על הטרחתה לבית המשפט.

במקביל, נרשמה לפניי הסתייגותו לגבי התיעוד שהינו יפה ליום התאונה ולא להיום וכן לעובדה כי חוות הדעת של ד"ר פרבר הוכנה לצורך תיק אזרחי.

המתחם העונשי -

הריני קובעת כי המתחם העונשי נע בין מאסר של חודש לבין 7 חודשי מאסר.

וזאת בצד פסילה הנעה בין 30 חודשים לבין 6 שנות פסילה.

עמוד 3

הצדדים הניחו בפניי, אסופת פסיקה היא לנסיבותיה.

מטבע הדברים, התביעה מיקדה טיעוניה ברשלנויות החמורות ביותר הן בנסיבותיהן והן בתוצאותיהן ואילו הסנגור מצדו התייחס לתאונות בהן רף הרשלנות נמוך ואף התוצאה פחותה.

עברו התעבורתי של הנאשם נקי להוציא ב.מ בגין טלפון סלולרי.

אין לחובתו כל עבר פלילי.

מדובר בנהג נורמטיבי, אשר גם מאז התרחשות התאונה ולאחר שקצין המשטרה החליט שלא לפסול רישונו - המשך בנהיגה ללא עבירה מכל סוג! בכך נסיבות מקלות.

משהפניי הסנגור במסגרת טיעוניה לעונש במיוחד לת.ד 15-07-6744, אציין כי בחנתי נסיבות התיק הנ"ל ולא מצאתי אותן ישימות לאירוע הנדון בפניי.

בראש ובראשונה יש להפנות לכך שחומרת התוצאה בתאונה הנדונה בפניי הינה גבוהה הרבה יותר ואף הצריכה פרקי זמן יותר ממושכים של אשפוז ושיקום.

אף התפקוד הסופי של הנפגעת בעניינינו - נפגע יותר משמעותית!

בעניינה של הנאשמת הנ"ל, התקיים בבית המשפט מפגש בין הפוגעת לנפגעת ובסופו הודיעה הנפגעת כי סלחה לנאשמת והיא עצמה ביקשה שיוטל עליה עונש של"צ בלבד.

בסופו של יום, בעניין ביבי הנ"ל, חזרה בה התביעה מעתירתה העונשית לעונש מאסר במסגרת הסדר טיעון.

עוד יש להדגיש, כי הוכחה פגיעה נפשית בנאשמת עצמה - בשונה מהנאשם הנדון בפניי.

ושוב לעניינינו : לקולא -

נתתי דעתי להודאת הנאשם באשמה, אשר חסכה הטרחת העדים בראש ובראשונה הטרחת הנפגעת עצמה וחסכה זמן שיפוטי.

התרשמתי כי הנאשם באמת ובתמים הפנים טעותו וכי דברי הצער אשר בפיו על הסבל שנגרם להולכת הרגל - נאמרים מעומק ליבו ולא מן השפה ולחוץ.

שוכנעתי, כי לנאשם צורך של ממש ברישיון נהיגתו, הן לצורכי פרנסתו והן לצורך הגעתו ללימודיו.

סוף דבר -

- **הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1800 ₪ או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.**

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

על הנאשם/ סנגורו לגשת כעת למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים מתוכם 8 חודשים ראשונים לגבי כל כלי הרכב, והיתרה תחול על נהיגת רכב דו גלגלי מנועי בלבד.

ריצוי הפסילה נדחה עד 60 יום.

- הריני גוזרת על הנאשם 10 חודשי מאסר, מתוכם 3 בפועל והיתרה על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, כמומלץ ע"י הממונה במסגרת מרכז יום לקשיש, לוד - רחוב הרוגי לוד.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 7 שעות עבודה יומיות תחילת ריצוי העבודה ביום 25.2.18 - מועד בו על הנאשם להתייצב כאמור בסעיף 5 לחוות דעת הממונה הנמסרת לידיו.

הריני מזהירה הנאשם, כי היה ולא ירצה העבודות כנדרש, ישלח לריצוי יתרת העונש בין כותלי בית הסוהר.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ח, 31/12/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הוקלדעלידישנהבמנדל